

Arrest

nr. 112 899 van 12 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat Linda LUYTENS en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging.

1.1. De raadsman van verzoekster vraagt om verzoeksters beroep samen te voegen met dat van haar vriend O.L (RvV 134 996).

Gezien beide bestreden beslissingen afzonderlijk gemotiveerd zijn met eigen motieven is het niet aangewezen om beide beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig uit Eweka, Edo state en behorende tot de Edo etnie. U werd op 15 oktober 1983 geboren in Eweka en woonde er samen met uw moeder tot

u ongeveer acht jaar was. Daarna verhuisde u met uw moeder naar Ikbo Bayi (fonetisch), een stad in Edo state, waar u met haar woonde tot u in 2005 naar Italië vertrok. U werd naar Italië gebracht door iemand die u 50000 euro in ruil vroeg, maar u slaagde er slechts in de helft terug te betalen. Toen u begin januari 2010 hoorde dat uw moeder overleden was, ging u terug naar Nigeria. U wilde een leven opbouwen voor uzelf en opende een kledingwinkel in Kaduna. Daar leerde u op 15 maart 2011 uw vriend kennen, L. O. (CG 13/10899). Hij trok dezelfde dag bij u in, maar voelde zich steeds slecht omdat hij geen werk had en u niet kon onderhouden. Nadat jullie ongeveer vier maand samen waren, vertelde L. u dat hij door een vriend geïntroduceerd werd aan Boko Haram. Hij begon met hen om te gaan. Toen u in augustus 2011 zwanger bleek, waren jullie erg blij. Er kwamen vrienden van uw man op bezoek, van wie u vermoedt dat ze bij Boko Haram hoorden. Ze namen foto's van jullie. Toen u ongeveer drie maand zwanger was werd uw vriend ongerust. Hij zei dat u niet in Kaduna moest bevallen, maar dat u het land moest verlaten. U wilde dit aanvankelijk niet, aangezien u al in Europa verbleven had en dit niet meer wilde. Maar hij smeekte u dat u zichzelf en het leven van de ongeboren baby moest veiligstellen. Hij had immers met zijn vrienden bij Boko Haram gesproken en ze hadden hem twee miljoen NGN gegeven om een kerk te bombarderen. Hij wilde echter geen kerk bombarderen, dus vertrok hij eind 2011 met u naar Kameroen. U bleef een maand in Kameroen en van daaruit vertrok u met het vliegtuig naar België, waar u en de ongeboren baby veilig zouden zijn. Op 22 januari 2012 kwam u in België aan. U verbleef een jaar lang bij een koppel in Anderlecht. U bent op 26 april 2012 bevallen van een zoon C.O. O. Nadat u bevallen was zei de man, M., dat er geen geld was om voor de baby te zorgen. Noch hijzelf noch zijn vrouw hadden werk en tot dan toe hadden ze alles voor u betaald. Nu wilde M. dat u zich zou prostitueren om in het onderhoud van uw baby te kunnen voorzien. U zei steeds dat u het niet kon doen en dat u niet wilde, maar hij nam u elke dag mee de straat op en u had geen andere keuze dan zich te prostitueren. In januari 2013 had u opnieuw ruzie met hem, u kon zich niet meer prostitueren, u was het beu. Hierop zette M. u uit het huis. U vroeg dezelfde dag asiel aan, op 9 januari 2013. Intussen bent u in België herenigd met uw partner L. O., die op 31 januari 2013 in België asiel vroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart de groep Boko Haram te vrezen (zie gehoorverslag CGVS p 15) omdat uw vriend Lucky twee miljoen NGN kreeg van zijn vrienden bij Boko Haram om een kerk te bombarderen (zie CGVS p 14). Hij nam het geld aan omwille van u en uw zwangerschap (CGVS p 15), maar bombardeerde de kerk niet. In plaats daarvan nam hij u mee naar Kameroen en gaf u 1 miljoen NGN om uzelf en uw ongeboren kind in veiligheid te stellen.

Uw problemen met Boko Haram zouden ontstaan zijn nadat u in Kaduna uw vriend leerde kennen. U zou sinds 2010 in Kaduna gewoond hebben en er een kledingwinkel geopend hebben (CGVS p 4, 7). Tijdens uw gehoor voor het CGVS maakte u echter niet aannemelijk dat u werkelijk een jaar in Kaduna verbleven hebt. Gevraagd waarom u specifiek naar Kaduna verhuisde stelt u dat u in Uyi street, waar uw moeder woonde, niets meer te zoeken had en dat u elders een leven wilde opbouwen (CGVS p 15). Gevraagd wat u over Kaduna kan vertellen stelt u dat u er niets over te vertellen hebt, dat het een erg slechte plaats was, er zijn veel mensen die gek zijn en overvallen doen (CGVS p 18). Gevraagd welke taal de mensen er spreken stelt u dat u dit niet weet en dat iedereen die er was Engels sprak en daarnaast ook andere talen, maar deze verstond u niet. Opnieuw gevraagd welke lokale taal de meeste mensen er spreken, stelt u dat u dit niet weet en herhaalt u dat de meesten Engels spreken (CGVS p 19). Hoewel het Engels in Nigeria de officiële taal is, is dit voor de meeste Nigerianen een tweede taal en spreken ze daarnaast één van de 500 lokale talen die het land rijk is. Gbari and Hausa zijn de talen die in Kaduna state het meeste gesproken worden (zie informatie administratief dossier). Het is dus bijzonder eigenaardig dat u, die een kledingwinkel heeft, niet kan zeggen welke lokale taal de mensen in Kaduna gewoonlijk spreken, zelfs indien u deze taal niet verstaat, aangezien de lokale talen deel uitmaken van de dagelijkse realiteit in Nigeria. Wanneer u gevraagd wordt grote straten in Kaduna te noemen, noemt u Kawo street, welke echter nergens kan teruggevonden worden (CGVS p 19). Kawo street zou de straat zijn die van uw winkel naar een andere straat liep, maar deze andere straat kan u niet benoemen (CGVS p 19). Gevraagd of er rivieren of meren in de buurt van Kaduna zijn, stelt u dat er een rivier is, maar dat deze redelijk ver van de stad is. Bovendien kent u de naam van de rivier niet. (CGVS p 19) Nochtans loopt de Kaduna rivier dwars door de stad waar ze de naam van draagt (zie informatie administratief dossier). Tenslotte valt op dat u geen

enkele kerk of moskee in de stad bij naam kan noemen (CGVS p 20). Omwille van uw beperkte spontane verklaringen over de stad Kaduna en de opvallende lacunes in uw kennis over de stad, kan u niet overtuigen dat u werkelijk een jaar lang in Kaduna woonde. Dit plaatst meteen vraagtekens bij de geloofwaardigheid van de problemen die u in Kaduna stelt ondervonden te hebben nadat u uw vriend leerde kennen.

Daarnaast is het eigenaardig dat u helemaal niets kan vertellen over de groep Boko Haram. Nochtans zou men verwachten dat u minstens in enkele woorden zou kunnen toelichten waar de groep Boko Haram voor staat, aangezien uw vriend Lucky volgens uw verklaringen vrienden had bij Boko Haram en hij door hen gevraagd werd een kerk te bombarderen. U stelt echter dat u niets weet over Boko Haram omdat u niet bij de groep hoorde en geen vrienden was met hen, in tegenstelling tot uw vriend. U kent geen namen van leiders en u weet niet wat de groep doet in Nigeria. U hoorde nooit iets over hen in het nieuws (CGVS p 17). Zelfs indien u werkelijk nooit over Boko Haram hoorde vooraleer uw vriend de groep ter sprake bracht, dan nog is het bijzonder ongeloofwaardig dat u ook nadien nooit meer informatie zocht over deze groep, al was het maar om te kunnen inschatten hoe gevaarlijk deze groep werkelijk is. Uw onwetendheid en klaarblijkelijke desinteresse voor Boko Haram is onverenigbaar met uw bewering dat u gevaar loopt juist omwille van de betrokkenheid van uw vriend bij deze groep.

Tenslotte kunnen bij uw asielrelaas zelf de volgende opmerkingen gemaakt worden. U had een relatie met L. sinds 15 maart 2011 en jullie woonden vier maanden samen op het moment dat hij aan Boko Haram werd geïntroduceerd (CGVS p 7, 14), dus dit was in juli. In oktober vertelde L. u dat hij twee miljoen NGN kreeg om de kerk te bombarderen (CGVS p 18). U stelt dat Boko Haram wel op zoek moet zijn naar u, aangezien uw vriend L. twee miljoen NGN van hen aannam, maar nooit een kerk bombardeerde (CGVS p 15), zoals de bedoeling was (CGVS p 14). Gevraagd welke kerk hij moest bombarderen, stelde u "eender welke kerk". Nochtans komt het weinig geloofwaardig over dat een radicaal islamitische groepering (zie administratief dossier) twee miljoen NGN zou geven aan een christen die ze nog maar enkele maanden kennen en hem zou vragen "eender welke kerk" te bombarderen. Men zou denken dat dit soort ondernemingen nauwkeurig gepland en voorbereid wordt en dat er pas geld wordt uitbetaald wanneer duidelijk is dat de gemaakte afspraken zullen ingelost worden. U stelt dat u er verder niets over weet omdat hij u er niets over wilde vertellen (CGVS p 18). Volgens uw verklaringen bent u persoonlijk in gevaar omdat er Boko Haram leden waarmee L. bevriend was op bezoek kwamen toen bleek dat u zwanger was en ze een foto van u namen (CGVS p 15). U stelt dat u die dag niet naar uw winkel ging en dat er vier vrienden van L. op bezoek kwamen. Hoewel jullie samen feest vierden en u stelt "We waren blij, aten, dansten samen, want ik was zwanger" (CGVS p.15), kent u van geen van deze vier mensen de naam. U stelt zelfs dat u er niet om gaf dit te weten (CGVS p 16). Gevraagd of deze mensen bij Boko Haram waren verklaart u dit te denken, omdat het vrienden waren van L. Gevraagd of u hier zeker van bent verklaart u opnieuw dit te denken, aangezien het vrienden waren van L., maar u weet niet of ze inderdaad bij Boko Haram hoorden. U weet dus niet zeker of er eigenlijk ooit een lid van Boko Haram u heeft gezien. Evenmin weet u of deze vier mensen ook degenen waren die uw vriend twee miljoen NGN gaven. Ter verklaring stelt u (opnieuw) dat uw vriend deze nooit met u wilde bespreken.

Uw onwetendheid betreffende de zaken hierboven beschreven, maakt dat uw asielrelaas weinig doorleefd overkomt. Indien u en uw ongeborn kind werkelijk in gevaar verkeerden door de beslissing van uw vriend om het geld van Boko Haram aan te nemen, zou men toch verwachten dat u meer details van hem zou eisen over de exacte omstandigheden die ertoe geleid hebben dat u nu in gevaar verkeert en over de specifieke personen die de dreiging vormen. Zeker aangezien u stelt dat u helemaal niet naar Europa wilde terugkeren (CGVS p 14), komt het weinig geloofwaardig over dat de vage verklaringen die uw vriend gaf, voldoende zouden zijn om u te overtuigen naar Europa te vluchten.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande motivering niet. Het Certificate of Spinsterhood afgegeven door de Nigeriaanse ambassade te Brussel dd.3.5.2012 en de franse vertaling van dit document en het Nigeriaans paspoort op naam van R. O. (n°A4219581 afgegeven op 14.1.2010 en geldig tot 13.1.2015 te Benin City) betreffen uw identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld.

Er dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw vriend O. L. (CG1310899), op 28 juni 2013 gehoord op het Commissariaat-generaal, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing een na een.

2.1.1. Verzoekster stelt dat zij zich het recht voorbehoudt om bewijzen van haar verblijf in Kaduna te verzamelen ook al was dat tot op heden niet mogelijk. De Raad stelt vast dat verzoekster in dit verband geen bijkomende bewijzen heeft neergelegd.

Zij stelt dat zij er maar één jaar woonde, nooit naar school geweest is, vooral in haar winkel was en er geen familie of kennissen had behalve haar partner. Zij wist dat er Engels gesproken werd, maar kent de concrete namen van de andere talen die er gesproken worden niet.

De Raad meent dat dit geen weerlegging is van het uitvoerige motief van de bestreden beslissing in dit verband.

2.1.2. Daar waar de bestreden beslissing stelt dat het verbazend is dat verzoekster niets weet over Boko Haram stelt zij dat dit bevestigt dat zij ongeschoold is en geen algemene kennis heeft. Ook later had zij niet de kans om zich hierin te verdiepen omwille van haar problemen.

In zoverre verzoekster niet zelf betrokken was bij deze organisatie is het mogelijk dat zij er weinig over zou weten, maar rekening houdend met de problemen van haar vriend met deze organisatie kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster minstens in enkele woorden zou kunnen toelichten waar de groep Boko Haram voor staat.

2.1.3. De Raad stelt vast dat ook de overige verklaringen van verzoekster met betrekking tot de problemen van haar vriend vaag en weinig doorleefd overkomen. Haar verklaringen dat haar vriend haar niets vertelde en zij zijn vrienden slechts eenmaal gezien heeft is geen weerlegging van de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing in dit verband.

2.1.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS